

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobce: X, narozen X
státní příslušník Vietnamské socialistické republiky
zastoupen advokátem Mgr. Vratislavem Polkou
sídlem Berní 2261/1, Ústí nad Labem
proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 4. 2024, č. j. MV-36714-5/SO-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“), ze dne 17. 1. 2024, č. j. OAM-20164-17/DP-2023, jímž byla žalobci zamítnuta žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití na území ČR.
2. Žalobce podal dne 5. 6. 2023 na Velvyslanectví ČR ve Vietnamu žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území dle § 42a odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změnách některých předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Nositelem oprávnění ke sloučení je syn žalobce X, který má na území ČR povolen trvalý pobyt od 2. 11. 2011.
3. Na základě účastnické výpovědi žalobce dospělo ministerstvo k závěru, že je cizincem starším 65 let, který však není osamělý a rovněž se o sebe dokáže postarat sám, proto jeho žádost zamítlo a povolení k dlouhodobému pobytu podle § 46 odst. 3 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. l) zákona o pobytu cizinců neudělilo, neboť nesplňuje podmínky uvedené v § 42a odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.
4. Rozhodnutí ministerstva napadl žalobce odvoláním, v němž uvedl, že prvostupňové rozhodnutí je nezákonné, nepřezkoumatelné a nepřiměřené. Namítal, že jeho zdravotní stav je špatný a potřebuje pomoc ostatních, přičemž manželce je téměř 70 let a nedokáže obstarat nezbytné potřeby, proto se o něho chce postarat jeho syn. Ministerstvo nezkoumalo, zda je schopen sám kvalifikovaně hodnotit svůj zdravotní stav s ohledem na věk a problémy s pamětí.
5. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí ztotožnila se závěry ministerstva. Také podle žalované žalobce neprokázal, že patří do skupiny cizinců starších 65 let, kteří se o sebe nedokáží ze zdravotních důvodů sami postarat. Žalobce nedoložil písemné důkazy o zdravotním stavu, ministerstvo proto vycházelo z jeho výpovědi, kterou vyhodnotilo správně. Z výpovědi žalobce je zřejmé, že je schopen zajistit si sám bez cizí pomoci úkony běžného života, nevyžaduje nepřetržitou pomoc. Pokud jde o jeho zdravotní stav, dokáže se vydat na kontrolu k lékaři, jeho léčba zahrnuje pouze užívání léků. Podstatné úkony běžného života zvládá žalobce sám, není odkázán na pomoc rodiny. K námitce nepřiměřenosti rozhodnutí žalovaná uvedla, že aplikovat § 174a zákona o pobytu cizinců tuto je povinností ministerstva, jestliže takový postup některé ustanovení zákona ukládá. K namítanému porušení čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen Úmluva“) konstatovala, že námitka postrádá vyargumentovanou nepřiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“). Dodala, že po správním orgánu nelze požadovat, aby z vlastní aktivity vyhledával a opatřoval důkazy svědčící ve prospěch cizince.

II. Žaloba

6. Žalobce napadl rozhodnutí žalované včasnou žalobou, v níž namítal, že žalovaná porušila povinnosti odvolacího orgánu, rozhodnutí odporuje požadavkům v § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Žalovaná rozhodovala v rozporu s principem materiální pravdy dle § 3 správního řádu, správní orgány porušily zásady činnosti uvedené v § 2 odst. 3 a 4 správního řádu.

7. Žalovaná rovněž porušila čl. 8 Úmluvy, neboť nevyhovění žádosti žalobce znamená zásah do rodinného života žalobce i jeho blízkých. V řízení bylo prokázáno, že žalobce potřebuje k životu pomoci další osoby, jeho manželka sama s ohledem na věk a zdravotní stav nemůže tuto pomoc zastávat. Žalobce je tak osamělým cizincem, který se o sebe nedokáže ze zdravotních důvodů sám postarat ve smyslu § 42a odst. 1 písmo d) zákona o pobytu cizinců. Z doložených podkladů a výsledku žalobce vyplývá, že jeho zdravotní stav je špatný. V roce 2019 žalobce prodělal infarkt, je po operaci srdce, ochrnutý na polovinu těla, trpí špatnou pamětí a pohybuje se s velkými obtížemi. Ani s pomocí manželky, které je již téměř 70 let, nedokáže obstarat nezbytné potřeby. Skutečnost, že je schopný se sám dopravit k lékaři, neznamená, že je o sebe schopen starat se plnohodnotně. Z důvodu pohybových problémů a vynechávání paměti je nutné, aby měl žalobce k dispozici pomoc další osoby. Je s podivem, že se správní orgán spokojil s tím, co mu žalobce uvedl při výsledku, aniž posoudil písemné důkazy týkající se jeho zdravotního stavu, a vyzdvihuje pouze ve skutečnosti v neprospěch podané žádosti
8. Správní orgány tak nezjistily skutečný stav věci. Dále postupovaly nepřiměřeně, když žádost byla zamítnuta, aniž by ministerstvo zkoumalo otázku přiměřenosti, zejména dopadu do rodinného a soukromého života žalobce i jeho rodiny. Obě rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná, nezabývají se tím, že z doložené zdravotní dokumentace vyplývá, že žalobce je vážně zdravotně indisponován. Správní orgány nezvážily otázku, zda je žalobce ve svém zdravotním stavu schopen sám kvalifikovaně hodnotit zdravotní stav zejména s ohledem na věk a problémy s pamětí. Napadené rozhodnutí tak neodpovídá okolnostem případu, je nepřiměřené, zasahuje do rodinného a soukromého života žalobce a jeho rodiny, zejména potom syna, který si chce plnit povinnosti vůči otci.
9. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

10. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že ministerstvo na základě výpovědi žalobce správně dospělo k závěru, že žalobce je cizincem starším 65 let, ale není osamělý a rovněž se o sebe dokáže postarat sám, tudíž nesplňuje podmínky § 42a odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Dále odkázala na spisový materiál a napadené rozhodnutí, v němž se se shodnými námitkami žalobce vypořádala.
11. Žalovaná setrvala na svých závěrech a navrhla žalobu zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal krajský soud v řízení podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. V projednávané věci byla žalobcova žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území zamítnuta podle § 46 odst. 3 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. l) zákona o pobytu cizinců neudělilo, neboť žalobce nesplňuje podmínky uvedené v § 42a odst. 1 písm. d) uvedeného zákona.
14. Podle § 46 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, *pro povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny nebo za účelem vědeckého výzkumu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a*

§ 55 odst. 1, § 56 odst. 1 písm. a) až c), e), g), h), l) a m), § 56 odst. 2 písm. a) a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum.

15. Podle § 56 odst. 1 písm. l) uvedeného zákona platí, *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže cizinec nesplňuje některou z podmínek pro udělení víza.*
16. Podle § 42a odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, *žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území (dále jen "společné soužití rodiny") je oprávněn podat cizinec, který je osamělým cizincem starším 65 let nebo bez ohledu na věk cizincem, který se o sebe nedokáže ze zdravotních důvodů sám postarat, jde-li o sloučení rodiny s rodičem nebo dítětem s povoleným pobytem na území nebo jde-li o sloučení rodiny s rodičem nebo dítětem, které je azylantem.*
17. Podle § 178a odst. 1 zákona uvedeného zákona platí, *že osamělým cizincem se pro účely tohoto zákona rozumí cizinec svobodný, ovdovělý nebo rozvedený.*
18. V první řadě se soud musel zabývat namítanou nepřezkoumatelností rozhodnutí. Tu žalobce dovozoval v zásadě z toho, že se správní orgány nezabývaly jeho zdravotním stavem a nepřiměřenými dopady rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života žalobce a jeho rodiny. Tyto námitky žalobce uplatnil již v odvolání a napadené rozhodnutí se s nimi vypořádalo, jak na to žalovaná poukázala ve vyjádření.
19. Nepřezkoumatelnost představuje nejzávažnější vadu správního rozhodnutí, pro níž není možné jeho obsah věcně posoudit, a to buď pro nesrozumitelnost nebo absenci odůvodnění (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS či ze dne 8. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36, č. 1389/2007 Sb. NSS). S namítanou nepřezkoumatelností v daném případě úzce souvisí aplikace § 174a zákona o pobytu cizinců. Podle odst. 3 citovaného ustanovení platí, *že přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán posuzuje pouze v případech, kdy to tento zákon výslovně stanoví.* Judikatura NSS však s ohledem na aplikační přednost závazků vyplývajících z čl. 8 Úmluvy dovodila, že správní orgány jsou povinny posoudit přiměřenost zásahu do rodinného a soukromého života cizince i tehdy, pokud to zákon výslovně nestanoví. Nezbytnou podmínkou takového postupu je vznesení námítky cizincem ve správním řízení. Námitka musí být natolik konkrétní, aby z okolností případu nebylo možné takový zásah bez bližšího posouzení vyloučit. Teprve pak se správní orgány musí s touto námitkou vypořádat (viz k tomu např. rozsudky NSS ze dne 12. 12. 2019, č. j. 10 Azs 310/2019-32, bod 13, ze dne 23. 12. 2019, č. j. 10 Azs 262/2019-31, bod 15, či ze dne 22. 1. 2020, č. j. 10 Azs 256/2019-39, č. 3990/2020 Sb. NSS, bod 29).
20. Odůvodnění rozhodnutí správních orgánů z těchto principů vychází, není pravdou, že by se žalovaná dopadem rozhodnutí do žalobcova života nezabývala. Rozhodnutí nepřezkoumatelností netrpí, je zřejmé, jaké skutečnosti měla žalovaná za rozhodné a jak je posoudila, výrok odpovídá odůvodnění. Žalovaná příhodně s odkazem na relevantní judikatury NSS uvedla, že žalobce ve správním řízení neuplatnil žádné konkrétní argumenty, z nichž by bylo možné nepřiměřenost dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce a jeho rodiny dovozovat. S tímto hodnocením soud souhlasí a dodává, že žalobcova obrana byla pouze obecná a týkala se především způsobu, jakým byl vyhodnocen jeho zdravotní stav. Žalobce v řízení před ministerstvem ani v odvolání žádné skutečnosti týkající negativního zásahu rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života netvrdil a takové skutečnosti nevyplývaly ani z obsahu jeho účastnického výsledku. Nelze proto ministerstvu a žalované vytýkat, že se dopadem rozhodnutí nezabývaly v detailech, pokud dospěly k závěru, že žalobcův zdravotní stav je takový, že se o sebe na území

domovského státu dokáže postarat. Ani v žalobě žalobce, kromě stížností na svůj zdravotní stav, neosvětlil, jak by mohlo zachování stávajícího stavu, kdy on žije na území domovského státu spolu s manželkou, a se synem, který pobývá na území ČR již od roku 2007, je v pravidelném kontaktu, mohlo představovat negativní zásah do jeho práva na rodinný a soukromý život, či život jeho blízkých.

21. Pokud se žalobce dovolával toho, že správní orgány v rozporu s § 3 správního řádu nezjistily dostatečně skutkový stav věci a na základě zdravotní dokumentace nedovodily, že žalobcův zdravotní stav je takový, že se o sebe nedokáže sám postarat, nejsou jeho námitky důvodné. Žalobce takto formuloval již odvolací námitky a žalovaná se s nimi vypořádala na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí způsobem, se kterým se soud ztotožnil. V podrobnostech si tedy soud dovolí odkázat na tuto část napadeného rozhodnutí a zdůraznit, že v řízení nebyla ze strany žalobce k žádosti ani následně předložena lékařská dokumentace, kterou by se muselo nejprve ministerstvo a následně žalovaná zabývat a vypořádat se s těmito podklady v odůvodnění svých rozhodnutí.
22. Soud neshledal pochybení ani ve vyhodnocení zdravotního stavu žalobce. Je logické, že zdravotní stav žalobce z hlediska naplnění podmínek dle § 42a odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců správní orgány hodnotily výhradně na základě skutečností uvedených žalobcem při účastnickém výsledku konaném dne 16. 11. 2023 na Velvyslanectví ČR v Hanoji. Jak již bylo uvedeno, žalobce jiné podklady, jimiž by prokazoval svůj zdravotní stav, resp. nesoběstačnost nepředložil. Ministerstvo i žalovaná na základě skutečností uvedených žalobcem dospěly ke správnému závěru, že žalobce je sice cizincem starším 65 let, není ale ani osamělým, ani cizincem, který by se ze zdravotních důvodů o sebe nedokázal postarat sám.
23. Rovněž podle přesvědčení soudu z účastnického výsledku žalobce vyplývá, že žalobce sice v roce 2019 prodělal infarkt a je po operaci srdce lehce ochrnut na levou stranu a jeho pohyb je tím do jisté míry limitován a je jeho reakce jsou pomalejší, ale jeho zdravotní stav nevyžaduje nepřetržitou pomoc jiné osoby, pokud jde o péči o osobu a zdraví žalobce i domácnost. Žalobce výslovně uvedl, že je schopen se o sebe postarat (jídlo, oblékání, obouvání, koupel), dodal, že se o sebe v nedávné době dokázal postarat sám i v době, kdy jeho manželka byla na tři měsíce v ČR na návštěvě syna. Předpokládal také, že i v ČR by se s manželkou, která rovněž žádala o vydání povolení k pobytu, starali o sebe sami. Uvedl dokonce, že by chtěli pomáhat synovi a jeho rodině. Pokud jde o léčbu, vyžaduje zdravotní stav žalobce pouze pravidelné brání léků, které si žalobce bere sám ráno a večer. Pokud jde o pravidelné kontroly u lékaře jednou za tři měsíce, dokáže se žalobce vydat na kontrolu, buď sám na mopedu nebo jej někdo odveze. Je tedy zřejmé, že žalobce ani v tomto směru nezbytně pomoc jiné osoby nepotřebuje. Ke zdravotnímu stavu manželky žalobce vypověděl, že má cukrovku a bere na to léky. Účastnický výsledek žalobce tedy svědčí o jeho samostatnosti. A pokud žalobce neuklízí, neobstarává nákupy, je tomu tak proto, že tyto činnosti vykonává v domácnosti jeho manželka.
24. Hodnocení správních orgánů nepředstavovalo nepřípustné zlehčování zdravotního stavu žalobce a pouze formální přístup k věci. Pokud však v žalobě žalobce uvádí, že jeho zdravotní stav je natolik vážný, že ani s pomocí manželky nemůže zabezpečit běžné záležitosti, a je tedy nezbytná pomoc syna, nelze mu na základě obsahu jeho výsledku přisvědčit. Ve shodě s žalovanou ani soud nerozporuje, že zdravotní stav žalobce není v jeho věku bez problémů, a připouští, že se může se zvyšujícím věkem zhoršovat. Nicméně v době rozhodování správních orgánů jej nebylo možno posoudit jako natolik závažný, aby byly u žalobce naplněny podmínky uvedené v § 42a odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.

V. Závěr a náklady řízení

25. S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. Ve věci soud rozhodl, aniž nařídil jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za presumovaného souhlasu žalobce a výslovného souhlasu žalované.
27. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého, nestanoví- i tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
28. Ve věci měla úspěch žalovaná, ale náhradu nákladů řízení nežádala, ostatně jí žádné náklady řízení přesahující běžný rámec činnosti správního orgánu nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 20. srpen 2024

Mgr. Lucie Trejbalová, v. r.
samosoudkyně

